

Phong Uyên

H u nh m i ng i Vi t Nam, trong n c cũng nh ngoài n c, đ u vô cùng b c xúc khi đ c tin trên các trang liên m ng c a Trung Qu c đang d y lên m t chi n đ ch truy n thông nh m vào Vi t Nam v i nh ng l i l sách đ ng, gây h n. Song song v i chi n đ ch này là nh ng hành đ ng khiêu khích trên bi n Đông c a các “ng ph ” trá hình Trung Qu c mang vũ khí. N u trong th i gian qua, m i ng i t ng c m th y th t v ng, cảm ph n và nh c nh tr c nh ng ph n ng nhu nh c, hèn đ n c a các nhà lãnh đ o trong n c khi Trung Qu c sáp nh p Hoàng Sa và Tr ng Sa (mà h g i là Tây Sa và Nam Sa) vào huy n l Tam Sa thu c t nh H i Nam, thì m i đây nh u ng i – trong đó có nh ng ng i b t đ ng chính ki n v i chính quy n c ng s n Vi t Nam – đã h hê khi đ i di n B Ngo i giao Vi t Nam b t đ u t ra m nh m h n trong các đ i đáp v i Trung Qu c.

Nh ng li u đó có ph i là bi u hi n c a m t s chuy n bi n chính tr c a chính ph Nguy n T n D ng, đã xích l i g n nhân dân h n và th t tâm mu n cùng nhân dân đ i m t v i m t ngo i bang đ y dã tâm, hay v n ti p t c ch là nh ng màn k ch chi u l đ xoa d u lòng dân? Vi t bài này, tôi mu n phân tích m t cách khách quan nh ng đ ng thái ngo i giao và quân s c a chính quy n Nguy n T n D ng trong s đ i phó v i Trung Qu c đ tìm câu tr l i cho câu h i trên.

Đ ng c c a nh ng tham v ng lãnh th và lãnh h i t Trung Qu c

Tr c h t, tôi th y c n thi t ph i nh c l i m t s lu n đi m v ch nghĩa bá quy n Trung Qu c và t t ng đ i dân t c c a ng i Hán mà tôi t ng nêu và ch ng minh trong nh ng bài vi t c a mình v ch đ này.

L ch s đã ch ra r ng s hình thành, t n t i và phát tri n c a ch nghĩa bá quy n và ý th c h đ i dân t c Trung Hoa t h n hai nghìn năm nay, đ c duy trì và c ng c qua m i th i đ i và ch đ Trung Qu c, là chính sách duy nh t đã b o đ m đ c s s ng còn c a dân t c Hán. Hi n nay h n lúc nào h t, nh ng khó khăn v dân s và tài nguyên đang h i thúc nhà c m quy n Trung Qu c b t bu c ph i th c thi chính sách di dân v các ph n lãnh th phía Tây và phía B c, bao g m c ý đ tiêu di t l n l n các dân t c ít ng i nh Tây T ng, H i, Mông đ l y đ t s ng cho m t t ba trăm tri u ng i Hán. Chính sách “m t con” – đ c áp đ ng lâu nay nh m t n c gi m thi u s c ép dân s – không th duy trì mãi vì n u c ti p t c, sau 20 năm n a m t ng i tr không th nuôi đ c 2 ông bà già 65 tu i. M t khác, th c ra chính sách m t con th i gian qua ch th c hi n đ c thành th ; t su t tăng dân s các vùng nông thôn (hi n nay kho ng 800 tri u ng i) không nh ng không thuy n gi m mà còn gia tăng. Qu đ t không đ nuôi s dân th ng đ khi n dân quê m i năm tràn ng p vào các đô th c trăm tri u ng i, khi n t b n đ tha h bóc l t nhân công, t o ra n n kinh t ph n th nh gi t o. Chênh l ch thôn quê - thành th m i ngày m t dân r ng, ti m n nh ng ngòi n b o lo n n u không có chính sách di dân và chi m h u đ t đại c a nh ng dân t c ít ng i. Nh ng mu n gi i quy t v n đ th ng đ dân s thành th thì ch có cách là dùng áp l c chính tr , quân s thao túng n n kinh t các n c Đông Nam Á, t o c h i cho th ng nhân Trung Qu c di dân và l p nghi p .

nh ng n c đó. Con m i đ u tiên là nh ng n c còn ít ng i nh Lào, Camb t. Nh ng ch ng ng i v t duy nh t khi n đ ng xu ng Đông Nam Á b đi vào ngổ c t (cul de sac) i là Vi t Nam. Song, vì Lào và Camb t trong l ch s c n đ i và hi n đ i là vùng ch u nh h ng c a Vi t Nam, m t cu c đ ng đ quy mô n v i Vi t Nam là khó tránh kh i. Vì nh ng lý do s ng còn này, tuy t đ i không th hy v ng các nhà c m quy n Trung Qu c, hôm nay và muôn đ i sau, t b mạnh tâm đ i v i Vi t Nam. Đây là đ i u mà b t c m t nhà lãnh đ o chính tr nào c a Vi t Nam – hi n t i và t ng lai – đ u không đ c phép m h !

Chi n đ ch truy n thông trên Sina.com đ ng ý gì?

Trong m t bài vi t v ch đ Trung Qu c, tôi đã ch ra r ng hi n nay Trung Qu c đã hoàn thành đ c “s i dây xích trói ch t Vi t Nam b n b : t biên gi i phía B c b c qua Hoàng Sa - Tr ng Sa phía Đông, đ c theo sông Mê Kông t Tây T ng t i nh ng n c đã b kh ng ch nh Lào, Camb t phía Tây...”. Nh ng khiêu khích m i dây c t đ bi u t r ng giai đ o n ti p theo đã có th tri n khai? Và cái đang đ c rêu rao (trên m ng Sina.com) là “ph ng án A” ph i ch ng là mũi dùi s đ c s đ ng đ u tiên, hay còn có nh ng mũi dùi khác, t Tr ng Sa và Hoàng Sa, cùng m t lúc s đ m th ng vào Vi t Nam? Chi n thu t h h th t th t c a Tôn T và Kh ng Minh có th l a b p đ c ph ng Tây, ch ng i Vi t Nam nào cũng bi t t ng nh đi qu c vào b ng m y anh Tàu r i. Ch ng khó khăn gì đ đoán bi t đ c đ ng tâm c a b n h .

Theo tôi, s rêu rao phô bày “ph ng án A” có ít nh t hai đ ng ý:

1. Tr c h t, uy hi p tinh th n ng i dân và chính quy n Vi t Nam, khi n Vi t Nam ph i duy trì m t l c l ng vũ trang phòng b th ng xuyên túc tr c đ c biên gi i Vi t - Trung, đ ng th i khi n nhân dân Vi t Nam luôn luôn lo s nguy c chi n tranh, không làm ăn buôn bán gì đ c.
2. T ng k t u k , kh năng hi n th c hoá “ph ng án A” không h b lo i tr . S đ ng viên m t binh l c ba trăm nghìn lính ch ng h là v i c khó đ i v i Trung Qu c, cho dù có ph i hy sinh m t trăm nghìn trong s đó. V i, m t trong nh ng m c tiêu đ ng binh là gi t chóc, kh ng b và tàn phá r i mau l thoái binh tr c khi qu c t k p ph n ng, nhi u khi ch sau 3 ngày ch không c n t i 30-31 ngày.

Đánh gi i h n và ch p nh óng hay ti p t c chi n tranh tâm lý b ng cách rêu rao m t “ph ng án” A, B nào đó trên truy n thông còn th l i ch – ngoài nh m duy trì liên t c tinh th n bài Vi t cho dân chúng Trung Qu c – t o ra áp l c chính tr thu n l i cho phe b o th thân Trung Qu c i Vi t Nam c ng c đ a v , th m chí có th làm đ o chính cung đình đ r nh tay ti p t c nh ng b Trung Qu c, bán r T qu c đ c u vinh.

Th t ra, đ i v i ng i Trung Qu c, không có ph ng án nào đ c coi là th ng sách, ph ng án nào là h sách, v n đ quan tr ng đ i v i h ch là th i c . T đ i m nhìn này, h có th có nh ng ph ng án khác, đ có th i c và đ th c hi n h n, ki n hi u h n:

* Ch đánh ch p nh óng m t đ a ph ng i biên gi i nh ng tàn phá t i đa và rút đi sau vài gi , g i là cho Vi t Nam m t bài h c ch p nh óng.

* Vi n c tàu tu n ti u h i quân Vi t Nam đã uy hi p, xúc ph m ng dân Trung Qu c, h i

quân Việt Nam đã xâm phạm tới lãnh hải của Trung Quốc, cho không quân, hải quân bắn tên lửa tàn phá mặt căn cứ hải quân nào đó của Việt Nam.

* Song, có lẽ, điều duy nhất xảy ra nhất và sẽ xảy ra với xác suất cao là điều kiện mà cả hai nào đó đã đánh chiếm nốt những đảo còn có quân đội Việt Nam đồn trú, như Trung Quốc đã từng thực hiện hai năm 1974 hay 1988. Đây chắc chắn là phương án để thành công nhất, từng thì còn đem đến một hậu quả lâu dài khác là tạo ra trong tâm lý quân và dân Việt Nam một nỗi uất ức và một mặt cảm thấy bất công. Tôi không thể loại bỏ khả năng tâm trí một số cộng đồng quân nhân đang công tác trên các đảo còn lại của Trường Sa, hay một người phụ nữ Việt Nam một ngày ra khơi đánh cá, sẽ là những Kinh Kha tiềm tàng. Họ sẽ là những anh hùng không tên tuổi vì chức phận là sẽ không bao giờ được nhắc đến tên tuổi, dù chỉ là một dòng, trên báo chí Việt Nam và thế giới.

Điểm sách khôn ngoan của lý: quốc tế hoá vấn đề Hoàng Sa - Trường Sa

Để tránh sự hy sinh vô ích của binh sĩ và nhân dân, ngăn không cho Trung Quốc tái diễn lại những kịch bản 1974 và 1988, cần phải mau mau đưa vấn đề Hoàng Sa - Trường Sa ra Tòa án Quốc tế, đòi Tòa án chấp nhận thực chất quyền của Việt Nam trên hai quần đảo này. Ngay cả trong trường hợp Tòa án Quốc tế chưa thể có những phán quyết mau chóng và thuận lợi cho Việt Nam, việc đưa ra trước Tòa án Quốc tế vẫn có một hiệu quả to lớn là thực tế nhấc lên những gì đã nằm im một khi Trung Quốc lại chiếm đóng binh, giới quyệt và vấn đề bành vãn vũ lực, thì dù luật lệ thế giới cũng đã được chuồn bả sẵn.

Việc quốc tế hoá vấn đề Hoàng Sa - Trường Sa nhất thiết phải có sự công tác của các luật gia Việt Nam và hải ngoại cũng như của các đồng sự quốc tế của họ. Điều này, một lần nữa, lại đặt ra vấn đề phải thực thi hoà giải - hoà hợp dân tộc và dân chủ hoá đời sống chính trị - xã hội, đưa Việt Nam hoà nhập vào cộng đồng các quốc gia dân chủ và tiến bộ trên thế giới.

Liệu giới lãnh đạo Trung Quốc có đang suy tính đến thêm một bước nữa trong việc bóp nghẹt Việt Nam hay chưa? Cần phải hiểu rõ rằng các nhà lãnh đạo Trung Quốc trước sau vẫn có cái đầu óc của người Trung Quốc: bao giờ cũng tính toán lợi ích tùy theo phân ngành thực tế của Việt Nam và quốc tế.

Tuy nhiên, trên trường quốc tế, Trung Quốc chắc chắn sẽ dồn đổ vỡ phần nặng của Hoa Kỳ, với cả quân sự lẫn kinh tế. Trên mặt biển Thái Bình Dương, Trung Quốc dù biết rằng mặc dù đã mất miền Nam Việt Nam sau năm 1975, sẽ có một cái Mồ hôi Thái Bình Dương vẫn không xuy xuy, Mồ hôi duy trì được một vành đai an ninh hàng bao quanh biển Đông, khó để ngăn chặn sự bành trướng của Trung Quốc về phía các quốc gia Thái Bình Dương. Trung Quốc dù có tăng cường sức mạnh Hạm đội Nam Hải của mình thì đâu cũng không thể phá nổi vành đai đó, và họ cũng sẽ không dám gì đến những đảo với Hạm đội 7. Như vậy, hành lang duy nhất cho Trung Quốc khi dĩ tiếp cận các quốc gia trên bán đảo Trung - Ấn và toàn bộ khu vực Đông Nam Á vẫn chỉ là con đường trên đất liền, thông qua xâm nhập lên đến hình thức hợp tác quân sự, đưa công binh làm đường, xây dựng cơ sở hạ tầng, v.v... Song, điều này chắc có thể thực hiện được khi và chỉ khi Việt Nam vẫn phải thuộc Trung Quốc với cái kinh tế lên chính trị như miền Bắc Việt Nam đã từng trước 1975. Một khi Việt Nam đã thoát khỏi sự chi phối chính trị và kinh tế của Trung Quốc, họ sẽ không ngại ngần sang hợp nhập vào vành đai an ninh hàng của Mỹ thì hành lang xuyên lục địa từ tiến xu hướng Đông Nam Á đi qua Đông Dương thuộc Pháp cũ khi đã tắt nghẽn.

Đ đ i phó v i nh ng tr ng i nêu trên, Trung Qu c hoàn toàn có th l a ch n gia tăng s c m nh c a H m đ i Nam H i c a h , t o nên s c ép quân s su t đ c 2000 cây s b bi n Vi t Nam đ h u thu n cho áp l c chính tr , đ ng th i ch th i c chi m n t nh ng hòn đ o v n còn trong tay Vi t Nam Hoàng Sa và Tr ng Sa. Đây là m t nguy c hoàn toàn hi n th c và m t khi đi u này x y ra, c ng đ ng qu c t (ngoài M) khó lòng k p th i hay có ý mu n can thi p, trong đi u ki n Vi t Nam v n th cách bi t chính tr v i h nh ki m dân ch và nhân quy n t i nh hi n nay. M t qu c sách c n đ c l y s m ch ng nào t t ch ng y là Vi t Nam ph i thi t l p quan h h p tác toàn di n v i Hoa K (gi ng nh – ch ng h n – Phi Lu t Tân), trên c s đó ràng bu c trách nhi m c a Hoa K đ i v i v n đ Hoàng Sa - Tr ng Sa. Tuy nhiên, m i ng i i Vi t Nam có l ng tri đ u bi t rõ r ng tr l c duy nh t cho m t quan h h p tác toàn di n v i Hoa K ch là th ch chính tr . M t khi c i t chính tr i Vi t Nam ch a đ c khai thông, m i l i ích kinh t (cho dù đó là tài nguyên chi n l c c nh đ u và khí) mà chính quy n Hà N i đ a ra m i chào M đ u không th làm nghiêng h n cán cân l i ích c a M v phía Vi t Nam: v i Trung Qu c, M hi n đang có nhi u ràng bu c v v l i ích (kinh t , tài chính...) h n nhi u so v i Vi t Nam. Trái l i, m t khi Trung Qu c đã thôn tính hoàn toàn Tr ng Sa và Hoàng Sa c a Vi t Nam, h s ng ng cao đ u m i th u các công ty khai thác đ u khí c a Hoa K và ph ng Tây nh m t đ i tác đáng tin c y, h n n a còn đ c h u thu n b i u th quân s tuy t đ i c a h lúc đó trên bi n Đông.

Th i gian v a qua, chính ph Nguy n T n D ng đã có m t s thành tích ngo i giao quan tr ng đáng đ c ghi nh n. Tôi s không nh c l i nh ng s ki n nh s gia nh p T ch c Doanh th ng Th gi i (WTO), s ch tr i Di n đàn H p tác Kinh t châu Á - Thái Bình d ng (APEC) hay s đ c c thành viên không th ng tr c c a H i đ ng B o an Liên h p qu c (UNSC), mà s ch phân tích s l c tác hi u c a m t s ho t đ ng ngo i giao g n đây trong công cu c phòng th ch ng ch nghĩa bành tr ng Trung Qu c. Theo tôi, vi c Th t ng D ng tr v t chuy n công du Hoa K h i tháng Sáu đ em theo l i cam k t v s ng h c a Hoa K đ i v i s toàn v n lãnh th c a Vi t Nam là m t chuy n bi n ngo i giao h tr ng, song không h n đã th t đáng m ng: khái ni m “lãnh th Vi t Nam” trong hi n tr ng là m t khái ni m mù m , b i đ i v i th gi i bên ngoài, khái ni m này có th bao g m ho c không hai qu n đ o Hoàng Sa và Tr ng Sa. Song, có l chính s cam k t này t Hoa K đã ti p d ng khí cho Th tr ng Ngo i giao Vũ D ng, khi ông m nh m kh ng đ nh ch quy n c a Vi t Nam trong vi c m i Công ty Exxon Mobil c a Hoa K thăm dò và khai thác đ u ngoài kh i bi n Đông, “Quy n c a chúng ta thì chúng ta làm!” S đón ti p Th tr ng Ngo i giao M John Negroponte sang thăm công v trong nh ng ngày này cũng đ y đ ng ý.

K t qu c a cu c b u c t ng th ng s p t i đây i Hoa K , dù McCain hay Obama th ng c , cũng thu n l i cho Vi t Nam. Là c u sĩ quan h i quân, con trai c a c u T l nh Các l c l ng M Thái Bình d ng, McCain đ c công đ i s không bao gi đ Trung Qu c l n chi m thêm ph n các qu n đ o Tr ng Sa và Hoàng Sa n m trong vành đai b o v Phi Lu t Tân c a H m đ i 7 M . Chính sách ngo i giao c a Vi t Nam c n ph i nh n th c và tranh th đ c nguyên t c chi n l c này c a Hoa K . Còn trong tr ng h p Obama th ng c , chính quy n Đ ng Dân ch s không ch chú tr ng đ n l i ích kinh t nh các chính quy n Đ ng C ng hoà đ không h u thu n cho Obama đòi Trung Qu c ph i ng ng đàn áp ng i Tây T ng, đàn áp ng i H i giáo Trung Qu c và n i r ng các quy n t do dân ch cho ng i dân.

Trong vi c s p x p nhân s cho công tác phòng th đ t n c, đ c bi t r ng chi c gh B

trường Quốc phòng của trường Phòng Quang Thanh đã chỉ xác định sau một hồi tranh đấu nội bộ đầy gay cấn. Nhưng họ quyết tích cực của việc này đã được nhiều người thấy rõ: sự tăng cường các quan hệ hợp tác quân sự một thể thống nhất với các quốc gia lân bang, nhất là với Mã Lai Á (Malaysia) và Phi Luật Tân (Philippines), với sự ủng hộ ngầm của Hoa Kỳ, đang làm hình thành một "liên minh quân sự không tên" để phó với chiến lược bành trướng Đông của Trung Quốc. Số liệu bổ cùng một lúc năm (5) trường lĩnh trong Bộ Tổng Lãnh Quân khu Thủ đô cũng nên được chú ý như một thành công quan trọng của Thủ tướng Dũng: họ là ông Dũng đã đi tới quy định một quy định này sau những trận tranh giành bộ phận và thủ đô Hà Nội trước nguy cơ xâm lăng của Trung Quốc. Mong sao là như vậy.

Tuy nhiên, bên cạnh những chuyển động tích cực nêu trên, việc đàn áp các nhà báo chống tham nhũng, sự xiết chặt kiểm soát Internet, sự áp chế Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, và trấn áp Giáo xứ Thái Hà là những việc tiêu cực. Song cũng chưa thể khẳng định đó là một trái của chính phủ Nguyễn Tấn Dũng hay là những đòn phản công của phe bảo thủ. Nhưng ai để ý có thể thấy: một lần Việt Nam xích lại gần hơn với phía Hoa Kỳ, thế nào cũng có những phản ứng tiêu cực nhằm vào truyền thông báo chí, Công giáo, Phật giáo và những người đòi hỏi dân chủ – những "vết sẹo" cho sự cân bằng phẩm giá của hai phe bảo thủ và cải cách.

Bối cảnh lịch sử 1946 đang lặp lại?

Chiến dịch khiêu khích truyền thông của Trung Quốc đã khiến tôi nhớ lại những hành động khiêu khích, gây hấn của thực dân Pháp hồi cuối năm 1946. Ngày đó, khi quân đội Pháp vô cớ bắn phá Hải Phòng, lính lê-dân Pháp vô cớ bắn giết dân phố Hà Nội với mục đích khống chế tình thế, uy hiếp dân chúng Việt Nam, chúng đã không hề khiến nhân dân Việt Nam khiếp sợ mà còn giúp thổi bùng lên ngọn lửa yêu nước trong dân tộc chúng ta. Chính các diễn biến tình thế của người Việt do dã tâm của thực dân Pháp vô tình tạo ra đã trao cho Việt Minh cơ hội lôi kéo đông đảo người Việt Nam đứng vào đội ngũ kháng chiến của mình: họ đã tranh thủ được một thế lực quần chúng, trong đó có nhiều người thuộc những đảng phái chính trị đối lập theo chủ nghĩa quốc gia.

Ngược Trung Quốc gây hấn đang khiến tôi băn khoăn không khí yêu nước mãnh liệt hồi năm 1946. Tuy nhiên, để đứng về phía tinh thần yêu nước đó và không làm nhân dân thất vọng khi phải hồi tưởng lại những sự lừa gạt, dối trá của Việt Minh ngày trước, chính quyền Nguyễn Tấn Dũng phải ngay lập tức và thực tâm thực thi chính sách hoà giải - hoà hợp dân tộc. Các quy định con người của bộ, bộ luật bộ quy định do ngôn luận, cũng là đòi hỏi đang bức thiết của mọi người dân Việt Nam mà chính quyền Nguyễn Tấn Dũng cần phải sớm tháo gỡ để mong giành được sự ủng hộ của công luận quốc tế, và để mọi người Việt trong và ngoài nước thấy đây chỉ một lòng chăm lo bảo vệ đất nước trước kẻ thù truyền kiếp của họ.